

Dosarul nr. 2ra-20/23
2-20050237-01-2ra-05012023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, O. Cojocaru, A. Panov)

ÎNCHEIERE

15 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ „Nr.15” din Chișinău, în procedura falimentului, împotriva lui Dumitru Ștefîrța și Anei Ștefîrța cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 11 mai 2020, prin intermediul poștei (Vol.I, f.d.19-20), Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ „Nr.15” din Chișinău, în procedura falimentului, (în continuare Î.M.G.F.L. „Nr.15” din Chișinău, în procedura falimentului), a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dumitru Ștefîrța și Anei Ștefîrța, solicitând încasarea datoriei pentru serviciile comunale în mărime de 2318,65 de lei, neachitată pentru perioada până la data de 01 aprilie 2020.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, informația din Registrul bunurilor imobile arată că, pârâții Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța sunt proprietarii apartamentului nr.xxxxx din str. xxxxx, nr. xxxxx, mun. xxxxx.

Totodată, a menționat că, Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare, având deschis cont personal la gestionarul fondului locativ. Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la data de 01 aprilie 2020 datoria pârâților pentru serviciile locativ-comunale constituia suma de 2318,65 de lei pentru energia termică (încălzire), fiind acumulată pentru perioada 01 decembrie 2015 – 01 aprilie 2020.

Cu referire la prevederile art.51 alin. (4) al Legii cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, pct.17, pct. 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002, reclamantul a pretins că, având în vedere prestarea serviciilor

publice de gospodărie comunală, respectiv costul acestora urmează a fi achitat. Locatarii blocului locativ au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea conform facturilor (bonurilor de plată) primite.

Reclamantul a declarat că, în caz de neachitare de către proprietarii/ chiriașii/ locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat a datoriilor la serviciile locativ-comunale, este în drept să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei și chiar are obligația de a o face, pentru a stinge din contul achitărilor efectuate de către subconsumatorii restanți, creanțele sale față de creditorii chirografari conform tabelului definitiv al creanțelor creditorilor. Prestarea serviciilor este efectuată în temeiul conturilor personale deschise pe numele pârâților. Respectiv, indiferent de faptul dacă a fost sau nu încheiat contract, consumatorii urmează să achite serviciile prestate. Or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația achitării serviciul prestat.

Prin încheierea protocolară din 06 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a dispus pronunțarea asupra cererii cu privire la ridicarea excepției de tardivitate odată cu fondul cauzei.

Prin hotărârea din 27 iunie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Î.M.G.F.L. „Nr.15” din Chișinău, în procedura falimentului, împotriva lui Dumitru Ștefîrța și Anei Ștefîrța cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale; s-a încasat de la Î.M.G.F.L. „Nr.15” din Chișinău, în procedura falimentului, în beneficiul statului, suma de 270,00 lei, cu titlu de taxă de stat; totodată, s-a indicat că, hotărârea în partea încasării taxei de stat de la Î.M.G.F.L. „Nr.15” din Chișinău, în procedura falimentului, urmează a fi executată benevol, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării de către instanța de judecată a hotărârii.

Prin decizia din 27 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Î.M.G.F.L. „Nr.15” din Chișinău, în procedura falimentului și s-a casat hotărârea din 27 iunie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Î.M.G.F.L. „Nr.15” din Chișinău, în procedura falimentului; s-a încasat, în mod solidar, de la Dumitru Ștefîrța și de la Ana Ștefîrța în beneficiul Î.M.G.F.L. „Nr.15” din Chișinău, în procedura falimentului, datoria pentru serviciile locativ-comunale în sumă de 2318,65 de lei neachitată în perioada de până la 01 aprilie 2020, pentru ap. xxxxx din str. xxxxx, nr. xxxxx; s-a încasat, în mod solidar, de la Dumitru Ștefîrța și de la Ana Ștefîrța în beneficiul statului, suma de 270,00 lei, cu titlu de taxă de stat, pentru examinarea cererii de chemare în judecată și suma de 202,50 de lei, cu titlu de taxă de stat, pentru examinarea cererii de apel, în total suma de 472,50 de lei.

În consolidarea soluției, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel și materialul probator, a conchis că, că soluția instanței de fond privind respingerea acțiunii, este una incorectă, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator și interpretarea eronată a normelor de drept material.

Instanța de fond nu a dat eficiență deplină circumstanțelor cauzei și înscrisurilor prezentate, a interpretat eronat normele de drept material și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

La cadrul relevant au fost citate prevederile art.774 alin.(1), art.776, art.796, art.858 alin. (2) Cod civil, art. 37 alin.(3), art.51 alin.(1) din Legea cu privire la

locuințe nr.75 din 30 aprilie 2015, art.59, art. 60 din Codul cu privire la locuințe, pct.17, pct.18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002, art.25 alin.(1), (2)-(4), (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, nr.1402-XV din 24 octombrie 2002. Raportând la caz prevederile legale menționate, instanța de apel a relevat că, instanța de fond eronat a respins acțiunea înaintată de Î.M.G.F.L. „Nr.15” din Chișinău, în procedura falimentului.

Instanța de apel a notat că, instanța de fond a respins acțiunea depusă de Î.M.G.F.L. „Nr.15” din Chișinău, în procedura falimentului, invocând că prin hotărârea Curții Constituționale nr.4 din 03 martie 2022 privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor punctelor 8, 8¹, 8³ și 8⁶ din Anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, Curtea Constituțională a conchis că, punctele 8, 8¹, 8², 8³, 8⁴ și 8⁶ din Anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, sunt neconstituționale.

La acest compartiment, instanța de apel a punctat că, potrivit cererii de chemare în judecată, se solicită încasarea datoriei pentru perioada de până la 01 aprilie 2020. Respectiv, prevederile pct.8 și 8¹, 8², 8³, 8⁴, 8⁶ din Anexa nr.7 a Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191, la acel moment, au fost constituționale. Iar efectele hotărârii Curții Constituționale nr.4 din 03 martie 2022 se aplică începând cu data de 01 mai 2022, neavând caracter retroactiv.

Distinct din cele constatate, instanța de apel a remarcat că, instanța de fond a aplicat eronat prevederile legale, hotărârea Curții Constituționale nr.4 din 03 martie 2022, nefiind aplicabilă speței date.

Referitor la temeinicia acțiunii, instanța de apel a reținut că, în baza informației din extrasul din Registrul bunurilor imobile, pârâții-intimați Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța, sunt proprietarii apartamentului xxxx din str. xxxxx, nr. xxxxx, mun. xxxxx (f.d.4).

Potrivit extrasului din fișa locuinței nr.402947 din 15 aprilie 2020, în apartamentul nr.xxxxx din str. xxxxx bl. xxxxx, mun. xxxxx, locuiesc Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța (f.d.9).

În acest context, locatarii blocului de locuințe din str. xxxxx, nr. xxxxx, mun. xxxxx, beneficiază de serviciile comunale prestate de Î.M.G.F.L. „Nr.15” din Chișinău, în procedura falimentului, având prin urmare, obligația de a achita în termen și în quantum deplin contravaloarea acestora conform facturilor (bonurilor de plată) primite.

Conform informației privind situația despre achitarea energiei termice, pârâții-intimați Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța, în calitate de proprietari al apartamentului

din str. xxxxx bl. xxxxx ap. xxxxx, mun. Chişinău, au acumulat în perioada de până la 01.04.2020, o datorie în sumă totală de 2318,65 de lei (f.d.7-10).

Astfel, conform descifrării prezentate la materialele cauzei, privind sumele calculate și achitate pentru energia electrică, se constată cu certitudine că datoria acumulată de pârâții-intimați Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța, până la 01 aprilie 2020, constituie suma de 2318,65 de lei.

Pârâții-intimați Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Distinct din cele constatate, instanța de apel a evidențiat că, prin prisma prevederilor enunțate se constată că, obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate urmează a fi pusă în sarcina beneficiarilor, în speță, proprietarii Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța, care au neglijat obligațiile de plată, în pofida faptului că au fost înștiințați prin intermediul facturilor de plată despre riscul de a fi acționați în judecată în cazul neachitării plăților restante.

Or, până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța, nu au întreprins nicio acțiune privind stingerea datoriei, precum și nu au contestat facturile pe serviciile acordate, serviciul au urmat să-l primească lunar, iar în astfel de circumstanțe acceptau tacit existența datoriei la energia termică.

Instanța de apel a ajuns la concluzia privind admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii privind admiterea cererii de chemare în judecată înaintată de către reclamantul Î.M.G.F.L. „Nr.15” din Chişinău, în procedura falimentului, cu încasarea din contul lui Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța, care au neglijat obligațiile de plată, în beneficiul Î.M.G.F.L. „Nr.15” din Chişinău, în procedura falimentului, a datoriei pentru consumul energiei termice, în sumă de 2318,65 de lei, neachitată în perioada până la 01 aprilie 2020, pentru apartamentul xxxxx din str. xxxxx, nr. xxxxx, mun. xxxxx.

Pârâții-intimați Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța nu au manifestat dezacord cu ordinele de plată care au fost înaintate lunar spre plată. Or, niciun ordin de plată nu a fost contestat în ordinea și condițiile stabilite de lege, despre incorectitudinea sau ilegalitatea acestora nu s-a expus vreo instanță de judecată, până la moment acestea sunt în vigoare și produc efecte juridice, iar potrivit Hotărârii de Guvern nr.191, pct.17, pct.18, obligația de plată survine în baza facturilor lunare.

La fel, instanța de apel a notat că, pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, pârâții-intimați Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța au invocat tardivitatea acțiunii depusă de Î.M.G.F.L. „Nr.15” din Chişinău, în procedura falimentului.

La acest compartiment, instanța de apel cu referire la prevederile art.391 alin.(1), (2), art.394, art.395 alin.(1), (4) Cod civil, a remarcat că, prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat încasarea datoriei pentru consumul energiei termice, acumulată până la 01 aprilie 2020, pentru ap.xxxxx din str. xxxxx, nr. xxxxx, mun. xxxxx, iar acțiunea a fost depusă la data de 13 mai 2020, în interiorul termenului general.

În aceeași ordine de idei, a punctat că, prestarea continuă a agentului termic, expedierea lunară a facturilor către pârâți, recepționarea și necontestarea acestora în modul stabilit de lege, rezultă recunoașterea datoriei și respectiv neomiterea

termenului de prescripție, iar facturile lunare eliberate spre plată pârâților sunt în vigoare, nu a fost demonstrată incorectitudinea sau ilegalitatea acestora.

La fel, a menționat faptul că prin inacțiunile și anume prin faptul că pârâții au recepționat lunar factura de plată și nu au achitat valoarea acesteia sau după caz nu au contestat, denotă faptul că, datoria pârâții o recunosc, însă intenționat nu o achită eschivându-se cu rea-credință de la plata serviciilor locativ-comunale, iar potrivit art.14 alin.(2) (în redacția nouă) Cod civil, nici o persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.

Prin urmare, la caz, este lipsită de suport probatoriu argumentul intimaților Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța, invocat pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, privind expirarea termenului de prescripție.

Instanța de apel a citat prevederile art.82, art.86 alin.(2), art.94 alin.(1), (2) Cod de procedură civilă, precum și a indicat că, prin încheierea din 22 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea apelantei Î.M.G.F.L. „Nr.15” din Chișinău, în procedura falimentului, privind amânarea plății taxei de stat după examinarea cauzei; s-a amânat achitarea de către apelanta Î.M.G.F.L. „Nr.15” din Chișinău, în procedura falimentului, a taxei de stat în sumă de 202,50 de lei, după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării de către instanța de judecată a hotărârii (f.d.222-224),

Luând în considerare faptul că cererea de apel urmează a fi admisă, cu casarea hotărârii instanței de fond, instanța de apel a dispus încasarea din contul lui Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 270,00 de lei, cu titlu de taxă de stat, pentru examinarea cererii de chemare în judecată și suma de 202,50 de lei, cu titlu de taxă de stat, pentru examinarea cererii de apel.

La 25 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.1) și la 26 decembrie 2022, Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța au depus cerere de recurs împotriva deciziei din 27 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia instanței de apel este contrară prevederilor art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrar judiciar, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că, judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

Instanța de apel era obligată să se expună asupra tuturor argumentelor invocate. Cererea de chemare în judecată a fost depusă cu încălcarea prevederilor art.166 alin.(2) lit.h) Cod procedură civilă, iar în contextul prevederilor art.170 alin.(1) lit.a)

Cod de procedură civilă, cererea de chemare în judecată se restituie. Ilegalitatea cererii de chemare în judecată este determinată și de faptul că reclamatul, la momentul depunerii cererii, nu dispunea de dreptul de a se adresa în instanță de judecată, or, conform pct. 25 alin. (2), (4) din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 2002, dacă suma datorată, inclusiv penalitățile, nu a fost achitată în termenul stabilit în contract, operatorul poate suspenda executarea contractului cu un preaviz de 5 zile lucrătoare. Dacă după suspendarea contractului (sau după debransare) consumatorul nu achită suma datorată, operatorul este în drept să acționeze consumatorul în judecată. Astfel, în cazul apartamentului în cauză nu a fost nici preaviz, nici suspendare, ca ulterior operatorul să dispună de dreptul de a înainta acțiune în instanța judecătorească pentru încasarea sumelor datorate.

Un alt motiv de respingere a cerințelor înaintate de reclamant, în opinia recurenților, este și faptul că, cererea de chemare în judecată a fost depusă având la bază norme juridice inexistente sau care nu sunt în vigoare la momentul depunerii cererii. Netemeinicia cerințelor înaintate de reclamant este argumentată și prin faptul că, în contextul prevederilor art.25 alin.(1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, persoanele fizice și juridice, care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sânt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator. Astfel, apartamentul în litigiu se află într-un bloc cu 5 etaje, fără etaj tehnic, fiind situat la ultimul nivel, având încălzire autonomă. În apartamentul de la etajul 4, de asemenea, este instalată încălzire autonomă, iar nicio țevă centrală nu trece prin apartamentul respectiv și nici prin apartamentul situat la etajul 4, de sub apartamentul în litigiu, respectiv nu beneficiază de energie termică centralizată în niciun fel. Din contra, suportă cheltuieli suplimentare pentru încălzirea pereților exteriori, interior, a acoperișului, și a coridorului.

Recurenții au afirmat că, calculul efectuat de către reclamant și suma pretinsă a fi datorată, a fost efectuată ignorându-se totalmente prevederile pct. 8⁶ din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 628 din 20 mai 2016 cu privire la modificarea și completarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, care reclamantul întemeiază pretențiile și declarată ulterior ca fiind neconstituțională. Potrivit constatărilor Curții Constituționale expuse în hotărârea din 03 martie 2022, normele care au făcut obiectul verificării constituționalității și care reclamantul întemeiază pretențiile, stabilesc o obligație generală de achitare a serviciilor de încălzire în cazul apartamentelor deconectate de la sistemul centralizat de încălzire, fără a lua în considerare circumstanțele specifice ale fiecărui caz particular. Respectiv, Curtea Constituțională a statuat că modul în care sunt redactate prevederile punctelor 8, 8¹, 8², 8³, 8⁴ și 8⁶ din Anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, nu permite efectuarea unor calcule mai precise, raportate la situația concretă a fiecărui apartament deconectat de la sistemul centralizat de încălzire. Astfel,

instanțele judecătorești sunt obligate să aplice prevederile normative contestate, fără a verifica factorii relevanți și fără a evalua obiectiv utilizarea „indirectă” a căldurii de fiecare apartament deconectat. Această situație juridică este contrară considerentelor hotărârii Strezovski și alții v. Macedonia de Nord, § 88, în care Curtea Europeană a reținut că, din motive similare, statul macedonean a eșuat, în pofida marjei sale de apreciere, să asigure echilibrul corect cerut între interesele în discuție și a eșuat să depună eforturi pentru a asigura o protecție adecvată a dreptului de proprietate al reclamanților în contextul procedurilor în discuție, care presupuneau o ingerință esențială din partea statului în exercițiul acestui drept. Stabilirea unei plăți generale pentru consumul energiei termice în blocurile locative în cazul apartamentelor deconectate de la sistemul centralizat de încălzire, fără a se ține cont de circumstanțele fiecărui caz particular, afectează în mod nejustificat dreptul garantat de articolul 46 din Constituție al proprietarilor apartamentelor deconectate.

Constatările Curții Constituționale precitate supra au stat și la baza emiterii încheierii din 09 octombrie 2019 al Curții Supreme de Justiție, în dosarul nr. 3ra-1225/19.

Reclamantul la momentul formulării pretențiilor, contrar prevederilor art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă, nu a prezentat probe. La înaintarea pretențiilor, fără a fi respectată procedura prealabilă, reclamantul nu a ținut cont de faptul că rețelele termice prin care este furnizat energia termică în bloc, au fost total demontate, nefiind conectate rețelele tranzitorii de energie termică, apartamentul nr. 19 este amplasat la ultimul nivel, iar blocul locativ nu dispune de etaj tehnic.

Recurenții au precizat că, în instanța de fond au fost prezentate și anexate la materialele cauzei două bonuri de plată pentru energia termică furnizată pentru luna ianuarie, anul 2021 în 2 apartamente din același bloc locativ, ambele deconectate de la rețeaua centrală de termoficare și cu suprafața identică, unul la etajul 5 în litigiu prin care nu sunt trasate rețele tranzitorii pentru care a fost calculată suma de 139,70 lei, iar celălalt amplasat la nivelul 2 și prin care sunt trasate rețele tranzitorii prin fiecare odaie și care efectiv beneficiază de energie termică din rețeaua centrală, suma calculată fiind de 137,13 lei. Respectiv, pentru un apartament identic care nu beneficiază în genere de energie termică, este calculată o sumă identică. Înscrisurile respective denotă suplimentar că, calculele efectuate și revendicate de către reclamant, nu corespund nici celor 5%, precum și nici nu sunt coroborate la situația reală a apartamentului în litigiu. Astfel, pretențiile înaintate nu sunt probate fiind astfel ilegale și fără temei juridic, motiv pentru care urmează a fi respinse, or, prin admiterea lor va fi afectat în mod nejustificat dreptul garantat de articolul 46 din Constituție.

Referitor la constatările instanței de apel precum că nu au contestat facturile pentru serviciile acordate, astfel acceptând tacit existența datoriei la energia termică, recurenții au indicat despre adresările formulate către Primăria mun.Chișinău din anii 2016 și 2018, prin care s-a solicitat ajustarea calculelor respective la realitățile apartamentului respectiv, examinarea cărora s-a limitat la citarea unor prevederi legale cu caracter general. Decizia instanței de apel recurată este afectată de un viciu fundamental garantat de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, iar cea aplicată a fost declarată neconstituțională.

Copia recursului declarat, prin scrisoarea datată cu 05 ianuarie 2023 (Vol.II, f.d.52) a fost expediată în adresa intimatului și a fost recepționată la 10 ianuarie 2023, conform avizului de recepție (Vol.II, f.d.54).

La 05 ianuarie 2023, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.62), Î.M.G.F.L. „Nr.15” din Chișinău, în procedura falimentului, a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea respingerii recursului ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 27 octombrie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 25 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.1) și la 26 decembrie 2022, ceea ce denotă că, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității

constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Dumitru Ștefîrța și Ana Ștefîrța împotriva deciziei din 27 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Mariana Pitic

Galina Stratulat